

Dosarul nr. 2ra-815/2022
2-20009209-01-2ra-09062022

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (T. Andronic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, O. Cojocaru, R. Pulbere)

Î N C H E I E R E

17 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Burlaca Evghenii,
reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Societatea pe Acțiuni „Intact Asigurări Generale” împotriva lui Burlaca Evghenii
cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare,
împotriva deciziei din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 ianuarie 2020, SA „Intact Asigurări Generale” a înaintat cerere de
chemare în judecată împotriva lui Burlaca Evghenii cu privire la încasarea în
ordine de regres a despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 10 decembrie 2018, aproximativ
ora 20.55, Burlaca Evghenii, aflându-se la volanul automobilului de model xxxx pe
traseul M-5, la km-133, nu a ținut cont de situația rutieră și prin derapare a
tamponat în partea din spate mijlocul de transport de model xxxx cu nr. de
înmatriculare xxxxxx, care staționa și după tamponare autovehiculul respectiv a
fost proiectat într-un copac.

A relatat reclamantul că, în baza actelor întocmite la locul accidentului rutier,
în privința lui Burlaca Evghenii a fost întocmit procesul-verbal din 10 decembrie
2018 cu privire la contravenția prevăzută de art. 241 alin. (1) din Codul
contravențional și a fost sancționat cu amendă în mărime 18 unități convenționale,
ceea ce constituie 900 de lei. La data producerii accidentului rutier posesorul
automobilului de model xxxxxxx, Burlaca Victor, deținea polița de asigurare
obligatorie de răspundere civilă auto nr. RCAI0004186239 din 10 iulie 2018,
valabilă până la data de 09 iulie 2019, pentru un număr limitat de persoane.

Reclamantul a indicat că, la sediul asigurătorului la data de 13 decembrie
2018 a fost înregistrată cerere din partea persoanei păgubite, prin care se solicita

constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare, concomitent fiind informați că mijlocul de transport deteriorat de model xxxx este parcat în orașul xxxx. Prin urmare, pârâtul Burlaca Evghenii, fiind informat că, urmează să se prezinte la locul unde se afla parcat mijlocul de transport deteriorat de model „xxxx în orașul xxx pentru examinarea autovehiculului, nu s-a prezentat la data stabilită, însă a depus o cerere privind examinarea mijlocului de transport deteriorat în lipsa sa.

La 21 decembrie 2018, cu participarea reprezentantului asiguratorului și a reprezentantului persoanei despăgubite, a fost examinat mijlocul de transport deteriorat de model xxxxx parcat în or. xxxx și, prin contrapunere s-a stabilit că deteriorările și soluțiile tehnologice pentru remedierea și înlăturarea acestora corespund cu Actul de examinare a mijlocului de transport nr.1059-12A din 13 decembrie 2018, întocmit la cererea persoanei păgubite.

Conform Raportului de evaluare a pagubei nr. 1059-12A din 26 februarie 2019, valoarea prejudiciului cauzat proprietarului mijlocului de transport deteriorat de model xxxx, constituia suma de 55 990,30 de lei, care în baza Raportului și a Ordinului nr.109/ RCA/2018 din 26 februarie 2019, a fost achitată păgubitului Oleaschi Serghei.

În scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară și amiabilă, la data de 20 martie 2019 asiguratorul a expediat în adresa lui Burlaca Evghenii pretenție prin care i-a solicitat restituirea, în ordine de regres, a despăgubirii de asigurare în sumă de 55 990, 30 de lei, achitată păgubitului, Oleaschi Serghei, însă pretenția a fost lăsată fără răspuns.

A solicitat reclamantul încasarea, în ordine de regres, din contul lui Burlaca Evghenii a despăgubirii de asigurare în sumă de 55 990, 30 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 06 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, acțiunea a fost admisă.

S-a încasat, în ordine de regres, din contul lui Burlaca Evghenii în beneficiul Companiei „Intact Asigurări Generale” SA, despăgubirea de asigurare în sumă de 55 990 de lei, cheltuielile suportate în legătură cu plata taxei de stat în sumă de 1677 de lei și cheltuielile pentru asistența juridică acordată în sumă de 5 500 de lei.

La 16 iulie 2020, avocatul Dudulica Liubomir, în interesele lui Burlaca Evghenii, a declarat apel împotriva hotărârii din 06 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia 11 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de avocatul Dudulica Liubomir în interesele lui Burlaca Evghenii.

S-a casat hotărârea din 06 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central și a fost emisă o hotărâre nouă prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Compania „Intact Asigurări Generale” SA împotriva lui Burlaca Evghenii.

S-a încasat din contul Companiei „Intact Asigurări Generale” SA în beneficiul lui Burlaca Evghenii suma de 1259,77 de lei, pentru compensarea cheltuielilor de judecată la achitarea taxei de stat în instanța de apel.

Prin decizia din 20 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Compania „Intact Asigurări Generale” SA, casată integral

decizia din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 16 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de avocatul Dudulica Liubomir, în interesele lui Burlaca Evghenii și s-a menținut hotărârea din 06 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că cererea de apel nu conține careva argumente care nu au fost dezbătute în cadrul judecării cauzei în instanța de fond, care corect a stabilit toate circumstanțele importante ale cauzei, iar invocarea faptului că apelantul nu a participat la întocmirea actelor de constatare la etapa determinării prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier nu poate fi luată în considerare, ori din materialele cauzei reiese că avizul cu privire la producerea accidentului de circulație rutieră din 14 decembrie 2018, a fost semnat de către Burlaca Evghenii, care la rândul său a solicitat examinarea autovehiculului deteriorat în lipsa sa.

A menționat Curtea de Apel Chișinău că din conținutul raportului la achitarea despăgubirii de asigurare reiese că, au fost indicate toate circumstanțele producerii cazului asigurat și în baza raportului de evaluare a pagubei s-a dispus achitarea sumei pentru despăgubire. De asemenea, necâtînd la faptul că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond pârâtul a declarat că, nu este de acord cu actele emise, nu le-a contestat în modul prevăzut de lege, fapt care prezumă acordul cu despăgubirea de asigurare în sumă de 55 990 de lei.

La 04 mai 2022, Burlaca Evghenii, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 16 noiembrie 2021 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată. Instanțele inferioare nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor și argumentelor expuse de către Burlaca Evghenii și au constatat eronat situația de fapt și de drept.

Întocmirea formală a procesului-verbal de constatare a pagubelor nr. 109 din 21 decembrie 2018, nu corespunde sensului prevederilor art. 21 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule or, examinarea nu a avut loc, actul conținând doar o inscripție scurtă de confirmare a actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 1059/12A din 13 decembrie 2018.

De asemenea, în raportul de evaluare a pagubei nr. 1059/12A din 26 februarie 2019 este indicat drept temei de efectuare doar actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 1059/12A din 13 decembrie 2018 și nu există nici o mențiune despre procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. 109 din 21 decembrie 2018.

Consideră recurentul că instanța de apel a pus la baza hotărârii doar argumentele reclamantului și nu s-a expus asupra motivelor și raționamentelor respingerii argumentelor pârâtului, fapt care se califică ca nesoluționarea fondului și încălcarea gravă a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. Neelucidarea tuturor circumstanțelor cauzei, au dus la emiterea unor hotărâri neîntemeiate, iar aceste erori procesuale constituie o încălcare gravă a dreptului recurentului la un proces echitabil.

La 09 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat participanților la proces copia cererii de recurs depusă de Burlaca Evghenii, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 83, vol.2).

La 27 iunie 2022, Compania „Intact Asigurări Generale” SA, reprezentată de avocatul Victor Furnică, a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat declararea inadmisibilă a cererii de recurs depusă de Burlaca Evghenii, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 16 noiembrie 2021. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 15 martie 2022 (f.d. 66, vol. 2).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Burlaca Evghenii, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs împotriva deciziei instanței de apel la 05 mai 2022, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Burlaca Evghenii, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Burlaca Evghenii, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecători

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Victor Burduh